En tilhøres vidnesbyrd fra Østre Landsret den 25. marts 2021, da landsretten stadfæstede byretsdommen mod #whistleblowerBitten

Jane Pihlmanns vidnesbyrd fra Østre Landsret den 25. marts 2021

Jeg mødte op i gården ved Østre Landsret kl. ca. 8:15 på dagen, hvor whistleblower Bitten Vivi Jensen og hendes beskikkede forsvarsadvokat Mads Krøger Pramming ville forsøge at få Østre Landsret til at frikende Bitten for som tidligere ansat i Frederiksberg kommune at have brudt sin tavshedspligt og for at have misbrugt sin stilling med henvisning til offentlige ansattes meddelelsesret i straffelovens § 152e og alle europæeres ytringsfrihed i artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

For dem af jer, der ikke ved det, så dømte Frederiksberg byret den 5. februar 2020 Bitten skyldig i at have brudt sin tavshedspligt og skyldig i at have misbrugt sin stilling som ansat i Frederiksberg kommune med henvisning til straffelovens § 152, stk. 1 og § 155, da hun i 2016 tog personfølsomme oplysninger om 90 borgere med hjem og videregav dem til journalist Ulrik Dahlin fra Information i 2017 med den hensigt at afsløre, at jobcenter Frederiksberg i årevis havde sagsbehandlet svært handicappede og syge borgeres sager systematisk ulovligt. I kan læse en delvis og anonymiseret udskrift af Frederiksberg byrets dom i Liv Over Lov's blogindlæg #whistleblowerBitten Videodemonstration

I gården ved Østre Landsret dukkede der ca. 9 andre mennesker op for at vise Bitten deres støtte, og der dukkede også flere pressefolk op for at dokumentere retssagen i diverse skrevne og levende medier. Der var en rolig stemning i de ca. tre kvarter, der gik, inden jeg som den første, der ikke var mødt op på vegne af pressen, blev godkendt som tilhører og blev lukket ind i retsbygningen.

Ca. et kvarter før retssagen skulle begynde, blev tre pressefolk og jeg lukket ind i retslokale 3, som var kæmpestor, og hvor der hang et skilt på væggen om, at man kunne være op til 40 tilhørere i denne retssal.

Den næste ½ time foregik der en masse forvirrende ting vedrørende antallet af tilhørere. Nogen af de ansatte i Østre Landsret mente, at antallet af tilhørere skulle begrænses til 3 personer på grund af coronarestriktionerne, andre mente, at der måtte være 4 tilhørere, og andre igen mente, at der måtte være 6 tilhørere.

Jeg fandt hele denne forvirring meget besynderlig, da jeg selvfølgelig forventede, at de ansatte i Østre Landsret havde styr på coronarestriktionerne, men det fik de først et kvarter efter, at retssagen skulle have været begyndt. Da retssagen begyndte et kvarter senere end planlagt kl. 9:45, var vi 4 pressefolk, Esben Maaløe og mig som tilhørere. Der ud over var der 3 dommere, 3 domsmænd, anklageren Nanna Grønning, forsvarsadvokat Mads Krøger Pramming og selvfølgelig Bitten.

Retsdagens formiddag
Indtil frokost havde anklageren Nanna Grønning ordet, hvor hun læste en masse af sagens beviser op for retten. Flere gange i løbet af formiddagen fik jeg en meget underlig men klar fornemmelse af, at Bitten havde 2 forsvarsadvokater i Østre Landsret.

De borgersagsakter, som Nanna Grønning valgte at læse op for retten, var alle beviser for, at sagsbehandlere og ledere i jobcenter Frederiksberg bevidst, groft og gentagne gange over en årrække overtrådte lovgivningen og de grundlæggende forvaltningsretlige principper, fordi de magtfordrejede borgernes sagsoplysninger eller undlod at oplyse og behandle borgernes sager korrekt, relevant og tilstrækkeligt.

Nanna Grønning valgte også at læse mange mailudvekslinger mellem Bitten og hendes tidligere kolleger og chefer i Frederiksberg kommune op for retten. Igen fik jeg en meget underlig men klar fornemmelse af, at Bitten havde 2 forsvarsadvokater i Østre Landsret, fordi mailudvekslingerne beviste tydeligt, at ingen af Bittens tidligere kolleger og chefer ønskede at hjælpe hende med at rette op på den systematiske ulovlige sagsbehandling i jobcentret og i rehabiliteringsteamet. Læs mere om retssagen i Arbejderens artikel fra den 26. marts 2021

Konfrontation mellem politiet og Bittens fremmødte støtter i frokostpausen
Kort tid efter, jeg var mødt op i gården ved Østre Landsret for at holde min frokostpause sammen med de ca. 9 mennesker, som var der for at vise Bitten deres støtte, begyndte ca. 9 politibetjente, som var iført skudsikre veste og skarpladte våben, at gå over mod os.

Pludselig og helt uventet beordrede politiets indsatsleder os alle til at forlade området, hvilket ingen af os forstod, da vores lille forsamling på max. 10 personer var fredsommelig, da vi var der med et fælles mål om at vise Bitten vores støtte, og da vi alle efter bedste evne overholdte myndighedernes seneste corona-anbefalinger.

Da politiet så vidt vides kun har lovhjemmel til at beordre en lovlig forsamling bortvist, hvis forsamlingen skaber farer for andre mennesker, for samfundets sikkerhed eller forstyrrer den offentlige orden, mente vi heller ikke, at vores lille fredsommelige forsamling var i strid med grundlovens § 79 om forsamlingsfrihed.

Flere begyndte roligt at protestere mod at blive bortvist af politiets indsatsleder og bad ham om at oplyse, hvilke retsregler han kunne henvise os til. Politiets indsatsleder blev åbenbart voldsomt provokeret af at blive bedt om at oplyse lovhjemlen for at beordre os til at forlade området, for han blev mere og mere aggressiv og truende i sit sprogbrug og tonefald. Den eneste af de forsamlede personer, der forstyrrede den offentlige orden og skabte farer for andre mennesker, var politiets indsatsleder, og det var forfærdeligt for mig at erfare.

Politiets indsatsleders aggressive og truende sprogbrug og tonefald begyndte at udløse min PTSD så meget, at jeg blev nødt til at forlade gården og gå ind i retsbygningen igen for at beskytte mig selv mod et alvorligt PTSD-anfald, så jeg ved ikke, hvordan det lykkedes de andre at få lov til at blive i gården.

Retsdagens eftermiddag
Jeg blev endnu en gang fuld af beundring, da Bittens beskikkede forsvarsadvokat Mads Krøger Pramming fremførte sit forsvar for, at Østre Landsret burde frifinde Bitten for som tidligere ansat i Frederiksberg kommune at have brudt sin tavshedspligt og misbrugt sin

stilling med henvisning til offentlige ansattes meddelelsesret i straffelovens § 152e og alle europæeres ytringsfrihed i artikel 10 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Læs mere om Mads Krøger Prammings begrundelser for, at Bitten burde frikendes i denne artikel fra Berlingske Tidende den 25. marts 2021.

Efter Mads Krøger Prammings forsvar, blev det anklager Nanna Grønning tur til at fremføre sin procedure. Jeg var både ambivalent og forvirret under Nanna Grønnings procedure, da jeg flere gange fornemmede, at hun igen forsvarede Bittens whistleblowerhandlinger.

På den anden side fandt jeg det besynderligt, at de tidligere domme om whistlebloweri, som Nanna Grønning havde udvalgt for at illustrere retspraksis, var dommene over blandt andet Frank Grevil, som lækkede hemmelige dokumenter om grundlaget for Irak-krigen i 2016, og over en whistleblower, som lækkede fortrolige personoplysninger vedrørende terrorangrebet ved Krudttønden i 2015.

Som en af de tusindvis af borgere, der har mange års erfaringer med, at jobcentersystemet inkl. Ankestyrelsen ikke beskytter os mod disse myndigheders overgreb og ulovligheder, blev jeg taknemmelighed, da Mads Krøger Pramming, som det første under sin procedure purer afviste de tidligere domme, som anklager Nanna Grønning mente skulle danne grundlag for retspraksis i Bittens whistleblower straffesag.

Jeg blev også meget taknemmelig, da Mads Krøger Pramming oplyste Østre Landsret om mange af de konkrete lovændringer, som skiftende regeringer har vedtaget på grund af den sociale modstandsbevægelse, som opstod i kølvandet på vedtagelsen af fleksjob- og førtidspensionsreformen i 2012 – herunder massiv pressedækning af Bittens whistlebloweri.

Når de lovgivende politikere finder det nødvendig at præcisere og ændre lovgivningen, kan det kun opfattes på den måde, at de erkendte, at jobcentrene og Ankestyrelsen praktiserede fleksjob- og førtidspensionslovgivningen systematisk ulovligt.

Da jeg var meget smerteplaget om eftermiddagen, fik jeg større og større problemer med min koncentration og hukommelse. Jeg husker derfor desværre ikke ret meget mere fra resten af retsdagen bortset fra domsafsigelsen, og henviser til pressedækningen herunder.

TV2 Lorry den 25. marts 2021 kl. 22:00

Ulrik Dahlins artikel på Information den 25. marts 2021

Afsluttende eftertanker

Her den 28. marts 2021 tre dage efter, at Østre Landsret stadfæstede Frederiksberg byrets dom mod whistleblower Bitten Vivi Jensen, finder jeg det ekstremt besynderligt, at både Frederiksberg byret og Østre Landsret byggede whistleblower straffesagen mod Bitten på Frederiksberg kommunes politianmeldelse om, at det var stærkt krænkende for borgerne, og tilmed skadeligt for tillidsforholdet mellem det offentlige og borgerne, at Bitten videregav 90 borgeres personfølsomme oplysninger til journalist Ulrik Dahlin fra Information.

Hvordan det kan retfærdiggøres, at Frederiksberg byret og Østre Landsret byggede Bittens whistleblowers straffesag på en kommunens politianmeldelse og ikke på en eller flere af de berørte 90 borgeres politianmeldelser, er helt ubegribeligt for mig.

Mine eftertanker er også, at det ikke er nok, at de lovgivende politikere vedtager konkrete nye retsregler for at sikre os borgere mod offentlige myndigheders overgreb og ulovligheder, for den sociale modstandsbevægelses samlede erfaringer viser os, at offentlige myndigheders overgreb og ulovligheder mod os borgere desværre stadig foregår og uden konsekvenser for de offentlige myndighedspersoner, der til stadighed begår dem.

Så selvom der f.eks. i februar 2013 blev vedtaget konkrete nye retsregler om kommunernes efterlevelse af love, regler og ankepraksis, fordi den lovgivende magt finder det afgørende vigtigt for borgernes retssikkerhed, at lovgivningen efterleves, når myndighederne træffer afgørelse på det sociale område, så er dette ikke nok, fordi ulovlighederne fortsætter jo.

Jeg kan personligt derfor kun se en eneste løsning på det, og det er en ændring af vores grundlov, som gør effektivt op med det kæmpehul i retssikkerheden, der går helt tilbage enevældens tid.

Mit allerstørste håb og ønske for os alle er, at der hurtigst muligt bliver et flertal i Folketinget, som vil vedtage en folkeafstemning om en ændring af vores grundlov, så det klart fremgår af grundloven, at offentlige myndigheders vurderinger/skøn i afgørelsessager skal efterprøves i domstolssystemet, når en borger finder, at en offentlig myndighed f.eks. gentagne gange har magtfordrejet borgerens sagsoplysninger eller undladt at oplyse og behandle sagen korrekt, relevant og tilstrækkeligt.

Indtil der skabes et politisk flertal for at vedtage en folkeafstemning om en sådan ændring af vores grundlov, er jeg sikker på, at vi i den sociale modstandsbevægelse vil fortsætte med offentligt at afsløre jobcentrenes og alt for ofte også Ankestyrelsens systematiske overgreb og ulovligheder, som f.eks. Bitten og jeg i et samarbejde gjorde med de 21 borgereksempler i videodemonstrationen #whistleblowerBitten på Liv Over Lov's Youtube-kanal.